

A KÚRIA

mint fellebbezési bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Fpkhf.VI.30.418/2021/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

A hitelező: hitelező¹

A hitelező képviselője: Dr. Kovács Orsolya Ügyvédi Iroda cím¹

Az adós: adós¹

Az adós képviselője: Metzinger Ügyvédi Iroda cím²

Az eljárás tárgya: felszámolás

A fellebbezést benyújtó fél: adós

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve és a határozatának száma:

Fővárosi Ítéltábla 11.Fpkf.43.553/2021/6. számú végzés

Rendelkező rész

A Kúria az ítéletábra végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A hitelező 2020. november 3-án benyújtott kérelmére az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2.Fpk.3211/2020/9. számú végzésével az adós fizetési képtelenségét megállapította és a felszámolását elrendelte.

[2] Az adós az elsőfokú bíróság határozatát az elektronikus kapcsolattartás céljából biztosított elektronikus tárhelyén nem vette át. Az erről kiállított meghírusulási igazolás alapján az elsőfokú bíróság külön végzéssel megállapította, hogy a 9. sorszámu végzés 2021. február 12-ével kézbesítettnek minősül, majd pedig azt, hogy a végzés 2021. március 2-án jogerőre emelkedett.

[3] Az adós 2021. május 13-án terjesztett elő fellebbezést a 9. sorszámu végzéssel szemben, egyben a fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet. Igazolási kérelme alapjául előadta, hogy egyedüli ügyvezetője az ügyfélkapura érkező küldemények átvételében 2021. február elejétől COVID fertőzés miatt akadályoztatva volt, a beérkezett küldemények pedig 30 napon belül törölödtek. Az egészségügyi ellátórendszer leterheltsége folytán az ügyvezető nem tudta felkeresni a háziorvost, otthon lábadozott, és jogi képviselőt sem tudott megbízni. Pontosított nyilatkozata szerint betegségéből 2021. április 19-én meggyógyult, de több hétig tartott, amíg képessé vált a cég ügyeinek intézésére. Állítása szerint a mulasztás tényéről a felszámolás közzététele alapján 2021. április 29-én szerzett tudomást. Igazolási kérelméhez 2021. április 6-án kiállított laboratóriumi teszteredményt csatolt, amely a koronavírus elleni ellenanyag erős jelenlétét jelezte az ügyvezető szervezetében.

A fellebbezéssel támadott határozat

[4] A Fővárosi Ítéletábra az adós igazolási kérelmét a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 153. § (2) bekezdés b) pontja alapján, fellebbezését pedig a Pp. 367. § (1) bekezdésének alkalmazásával visszautasította.

[5] Határozatának indokolásában a másodfokú bíróság rögzítette, hogy bár a világjárványnak az eljárási határidők betartását nehezítő és korlátozó hatása, így a gazdálkodó

szervezetként működő adós ügyvezetőjének megbetegedése is alapot adhatott a mulasztás kimentésére, adott ügyben megállapítható volt, hogy a csatolt irattal az adós csupán az ügyvezető gyógyulásaig, 2021. április 19-ig valószínűsítette az adós akadályoztatását. Az előadott körülmény nem volt alkalmas az akadályoztatás további időtartamának valószínűsítésére, amellyel kapcsolatban az adós arra utalt, hogy a cégkapun beérkező üzenetek 30 napon belül törlődnek. Kiemelte a bíróság, hogy a dokumentum küldésével, fogadásával kapcsolatban a Biztonságos Kézbesítési Szolgáltatás különböző vevényeket és értesítéseket küld a feladó, illetőleg a címzett részére, így igazolva – többek között – az üzenet feladását, továbbítását, sikeres vagy sikertelen kézbesítését. A rendszer tájékoztatja a feladót és a címzettet is, hogy a címzett a dokumentumot a második e-mail értesítést (Át nem vett dokumentum értesítő) követő 5 munkanapon belül sem töltötte le a tárhelyéről. A szolgáltató a megghiúsulásról szóló igazolást a címzett tárhelyéről 180 napig nem törli, amely tartalmazza a feladót, a dokumentum típusát és típusleírását, a küldés és a tárhelyen történő elhelyezés idejét, valamint az elküldött fájl nevét is. Mindezek mellett a címzett a küldeményről e-mail címére küldött üzenetben is értesül.

[6] Mindebből arra következtetett a másodfokú bíróság, hogy még abban az esetben is, ha az ügyvezető betegsége alatt a cégkapuhoz való fizikai hozzáférésben akadályoztatva volt, és nem tartózkodott számítógép közelében, elvárható volt tőle, hogy gyógyulását követően a hivatalos küldeményeit haladéktalanul ellenőrizze és igazolási kérelmét a legrövidebb idő alatt benyújtsa. Azt a körülményt ezért, hogy az ügyvezető a gyógyulásától számított 10 nap elteltével csak a Cégek közlönyből értesült az adós felszámolásáról, az igazolási kérelem Pp. 153. § (3) bekezdése szerinti méltányos elbírálásával sem lehetett a mulasztásról történő tudomásszerzés időpontjánál irányadónak tekinteni.

[7] Rögzítette a másodfokú bíróság, hogy az igazolási kérelem határidejébe nem volt beszámítható a 2021. évi XCIX. törvény 1. § b) pontja, 3. §-a alapján a szigorított védekezés ideje 2021. március 8-tól 2021. április 19-ig; az adós ügyvezetője 2021. április 19-ével felgyógyult, további akadályoztatásának időtartamát nem valószínűsítette. Az adós vezetője az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható megfelelően gondos eljárás esetén a mulasztásáról a gyógyulását követő napon (2021. április 20.) a szigorított védekezés lejártával már tudomást szerezhetett. Ehhez képest az igazolási kérelem benyújtására nyitva álló 15 napos határidő 2021. május 5-én eltelt, amelynek következtében a 2021. május 13-án benyújtott igazolási kérelem a Pp. 151. § (1) bekezdése alapján elkésett. A ki nem mentett mulasztás miatt egyben a fellebbezés is elkésettnek minősült, amelyet az adós az esetében 2021. március 1-jén lejárt fellebbezési határidőt követően terjesztett elő 2021. május 13-án.

Fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem

[8] Az adós az ítélet tábla végzésének megváltoztatásával az igazolási kérelem és a fellebbezés visszautasításának mellőzését és az ítélet tábla utasítását kérte az igazolási kérelem érdemi elbírálására.

[9] Arra hivatkozott, hogy az ügyben másodfokon eljáró bíróság a Pp. 151. § (1) bekezdésének téves értelmezésével állapította meg az igazolási kérelem elkésetttségét és jogszabálysértő módon utasította azt vissza.

[10] A Pp. hivatkozott rendelkezésének helyes értelmezésével csak olyan perceselemény megtételében lehet a fél akadályozott, amelynek szükségességéről tudomása van, a 15 napos szubjektív határidő akkor veszi kezdetét, amikor a mulasztó fél vagy tényszerűen tudomást szerez a mulasztásról, vagy ha már a mulasztásról tudomást szerzett, az elmulasztott perceselemény megtételének akadálya elhárult. Az ítéletábra végzése a 15 napos határidőt 2021. április 20-tól kezdődően számította, amikor álláspontja szerint az ügyvezető betegsége miatti akadályoztatása megszűnt és egyben az ügyvezető a mulasztásról potenciálisan tudomást szerezhetett. Hangsúlyozta, hogy maga a végzés a tényleges tudomásszerzést nem állítja, csak a kellő gondosság mellett megvalósuló tudomásszerzés lehetőségét. Az adós ügyvezetője azonban nem jogász, nem vett igénybe jogi képviselőt az eljárás akkori szakaszában, hosszantartó komoly betegsége után nem kellett arra gondolnia, hogy időközben a felszámolási eljárásban határozat született, arra pedig még kevésbé, hogy kézbesítése eljárásjogi fikcióval megtörtént. Állította, hogy a Pp. 151. § (1) bekezdése alapján az akadályoztatás megszűnése akkor irányadó a 15 napos szubjektív határidő szempontjából, ha a mulasztásról a fél már ténylegesen tudomást szerzett. Az igazolási kérelem állítását, miszerint az adós ténylegesen 2021. április 29-én szerzett tudomást a mulasztásáról, a másodfokú bíróság nem vonta kétségbe, egyszerűen nem fogadta el. Álláspontja szerint ugyanakkor állítását kellően valószínűsítette, hiszen a felszámolás Céglőnyben való közzétételének dátumát jelölte meg a tudomásszerzés idejeként. Emellett pedig köztudomású, hogy a koronavírus megbetegedést elszenvedő személyek a vírusból való kigyógyulásuk után hetekig gyengébb állapotban vannak korábbi egészséges állapotukhoz képest. Az, hogy az adós egyetlen ügyvezetője 2021. április 19-én gyógyult fel a koronavírusból, önmagában valószínűsíti azt a további állítást, hogy április 28-a előtt nem nyerte vissza annyira egészségi állapotát, hogy az adós operatív ügyvezetésével foglalkozni tudjon. Igazolási kérelme alapjául azt adta elő, hogy ügyvezetője 2021. április 19-én gyógyult fel a koronavírusból, amelyet követően a betegségre még jellemző módon több mint egy hétig tarott, míg annyira összeszedte magát, hogy intézkedni tudott. Ennek első napja 2021. április 28-a volt. Állítása önmagában azzal valószínűsített, hogy a másodfokú bíróság is elfogadta az április 19-i gyógyulás tényét.

[11] A hitelező nem tett észrevételt a fellebbezésre.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[12] A Kúria a fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján bírálta el, és azt nem találta alaposnak.

[13] A Pp. 150. § (1) bekezdése szerint, ha a fél vagy képviselője valamely határnapon önhibáján kívül nem jelent meg, vagy valamely határidőt önhibáján kívül mulasztott el, a mulasztás következményei – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – igazolással orvosolhatók.

[14] A Pp. 151. § (1) bekezdése – ahogy azt korábban már a Kúria a Fpkf.VII.30.367/2020/2. számú határozatában értelmezte – az igazolási kérelem előterjesztését kettős időbeli korlát közé szorítja: irányadó egyrészt az elmulasztott

határnaptól vagy a határidő utolsó napjától számított – adott esetben a mulasztó fél tudomásszerzésével, illetve az akadály megszűnésével kezdődő, ezáltal szubjektív jellegű – tizenöt napos határidő; az igazolási kérelem előterjesztésének objektív határideje pedig a mulasztástól számított három hónap.

[15] Az rPp. 153. § (2) bekezdés b) pontja az igazolási kérelem visszautasításának szabályával egyértelművé teszi: az elkésett igazolási kérelem érdemben nem bírálható el.

[16] A Kúria egyetértett az ítéletábra álláspontjával abban, hogy az adós a 2021. május 13-i igazolási kérelmét a szubjektív határidőt tekintve elkéshten terjesztette elő. Nem tévedett az ítéletábra, amikor megállapította, hogy az adós további akadályoztatást ügyvezetője személyében egyáltalán nem igazolt. Nem voltak így értékelhetők pusztán a koronavírusos megbetegedések lefolyására vonatkozó ismert, de nem kizárólagos jellemzők. Az elmulasztott fellebbezési határidő kapcsán ezért az ügyvezető megbetegedésében megjelölt akadályoztatás megszűnésétől (2021. április 19.) – további akadályoztatás kellő valószínűsítése nélkül – nem volt elválasztható a mulasztásról való tudomásszerzés ideje.

[17] A szubjektív határidők alakulását illetően a bírósági gyakorlat nem egyedül annak tulajdonít jelentőséget, hogy a mulasztó fél ténylegesen mikor értesült, hanem hogy kellő gondosság mellett értesülhetett-e és mikor a releváns körülményről. Az adós fellebbezésében foglalt álláspontjától eltérően jogszabálysértés nélkül vette figyelembe és értékelte az ügyben másodfokon eljáró bíróság a vizsgált mulasztás és az arról való tudomásszerzés kapcsán, hogy az adós arról, hogy vele szemben az elsőfokú bíróság határozatot hozott, amellyel szemben a fellebbezési határidő a szabályszerűnek tekintett kézbesítéssel megnyílt és eredménytelenül le is telt, kellő gondosság mellett ügyvezetője akadályoztatásának megszűnésével (2021. április 19-i gyógyulása után) nyomban tudomást szerezhette az elektronikus kapcsolattartás kézbesítésének sajátosságai mellett.

[18] Hangsúlyozza végül a Kúria, hogy a felszámolási eljárás alanyainak értesülését az adott eljárás keretein belül az ott megtett eljárási cselekményekről a bírósági iratok kézbesítése, nem pedig a Céglközönllybeli közzététel szolgálja és garantálja.

[19] A másodfokú bíróság a Pp. 153. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával megalapozottan döntött az igazolási kérelem visszautasításáról és helytállóan következtetett a fellebbezés elkéshtségére is, ami kizárta a perorvoslati kérelem érdemi elbírálását.

[20] A kifejtettek értelmében a Kúria az ítéletábra végzését a Pp. 389. §-a folytán alkalmazandó Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Záró rész

[21] Az eredménytelenül fellebbező adós a felmerült másodfokú eljárási költségét viselni köteles. A hitelezőnek – nyilatkozata hiányában – költsége nem merült fel.

[22] Jelen másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes volt.

[23] A Kúria a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. február 15.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül: